

[Hartvig Frisch.]

Jeg har haft et Tilfælde: en Nitter var faldet ned i Lasten, et meget højt Fald, og havde faaet sit Hoved beskadiget; man kan, efter at Sygelejet er overstaaet og vedkommende kommet paa Benene igen, ikke konstatere en organisk Forstyrrelse, som det hedder, og følgelig bliver der tilkendt vedkommende en meget lille Sum, men faktisk er han uanvendelig til Arbejde. Man henviser saa til, at det er et Tilfælde af traumatisk Neurose, og spørger man, hvad traumatisk Neurose er, faar man at vide, at det er et Sygdomsbillede, til hvilket der ikke svarer nogen organisk Forstyrrelse, en Lidelse, hvor ogsaa Indbildningen spiller en stor Rolle.

Jeg har villet fremføre disse Bemærkninger, thi naar vi Medlemmer af Folketinget Gang paa Gang kommer til at staa over for disse menneskelige Tilfælde og efter en personlig Undersøgelse er klar over, at vedkommende ikke paa nogen Maade søger Berigelse, men simpelt hen er i høj Grad et stakkels Menneske, som er blevet beskadiget, kan det ikke nægtes, at vi efterhaanden faar en vis Mistillid til denne temmelig store Kategori: en traumatisk Neurose.

Jeg vil gerne gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Trafikminister angaaende en Ø i Smaalandsøhavet, nemlig Vejro. Jeg har selv været paa et Besøg paa Øen, og det viste sig ved den Lejlighed, at siden Grundlovens Givelse havde der aldrig været en Folketingsmand paa denne Ø, hvilket afstedkom, at Øen blev, om jeg saa maa sige, i højeste Grad betaget af, at der nu virkelig kom en Mand fra det danske Folketing over paa Øen. Jeg saa nu til min Glæde i Sommer en Meddelelse om, at 4 Ministre skulde til Vejro, og jeg tænkte ved mig selv, at det var jo en ganske overordentlig Forøgelse af Sensationen, og da det Spørgsmaal, som foranledigede mit Besøg, nemlig Spørgsmaalet om en Landingsplads, ikke er løst, tænkte jeg ved mig selv, at disse 4 Ministres Besøg — det viser sig nu senere, at der ikke kom saa mange — sikkert maatte være af meget stor Betydning for dette Spørgsmaal.

Forholdet er saadan, at jeg tror, man kan sige, at det for denne Øs Beboere, selv om de ikke er mange — det skal indrømmes —, særlig for dem, der driver Landbrug, næsten er umuligt at faa udskebet og indskibet, hvad de har Brug for. Man kan ikke paa normal Maade lande paa Øen, men fra Skibet maa man først over i en Pram og i den ros til Land. Man vil forstaa, at det i mange Tilfælde under haardt Vejr er

ganske ugørligt. Jeg erindrer et Tilfælde, hvor en Hest blev transporteret i Land, men hvor Hesten under Transporten blev urolig, sparkede Bunden ud af Prammen og ogsaa selv blev beskadiget. Der sker paa den Maade Ulykker, og jeg synes, det maa erkendes, at slige Forhold er uforsvarlige. Derfor vil jeg henstille, om det ikke var muligt, at der kunde foretages en Undersøgelse fra Ministeriet angaaende Mulighederne for en saadan Landingsplads, og at der derefter kunde blive gjort noget for, at en saadan kan etableres,

Jeg vilde dernæst gerne rette en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister. Det er angaaende Spørgsmaalet om vore Folkeregistre. Jeg har tidligere været inde paa Spørgsmaalet og stillet en Forespørgsel til den højtærede Minister desangaaende, men det ligger nu nogle Aar tilbage. Det er min Opfattelse, at dette hele System nu efterhaanden maa være saa indarbejdet og saa opbygget, at der maa være Mulighed for, at vi faar en ændret Ordning i Retning af det, som man gerne kalder Identitetskort, og at dette tillige er saa indarbejdet, at vi virkelig maatte kunne gaa over til at lægge Navnegivningen over til Folkeregistrene.

Tidligere har der sikkert kunnet gøres Indvendinger af rent praktisk Natur herimod; men efter at Folkeregistrene nu er blevet saa udarbejdede, som de er, synes jeg, at Tiden nu maa være inde til, at dette Spørgsmaal kan løses. I Betragtning af den Tilstand, vi har her i Landet, hvor efter hele Grundlovens Aand andre Trossamfund end Folkekirken er fuldt anerkendt, er det efter min Opfattelse urimeligt stadig at have den Ordning, at Navnegivningen hviler under Kirken. Derfor synes jeg, at Tiden nu maa være inde til, at vi faar Navnegivningen flyttet og samtidig faar en praktisk Ordning, hvorved alle nødvendige Papirer, som Mennesker har Brug for hele Livet igennem, kan blive samlet paa eet Sted, netop ved Hjælp af saadanne Identitetskort, som igennem Folkeregistrene let vil kunne kontrolleres og give f. Eks. Politiet en langt nemmere Lejlighed til at konstatere Folks Identitet, end det nu har.

En Ting, jeg ogsaa kunde ønske, at man kunde naa gennem Folkeregistrene, var en Hjælp ved Tillægslisterne til Valgstederne. Naar vort Folkeregister er naaet til en saadan Stand, som det nu er i, maa det være muligt paa en praktisk Maade at kunne ordne det saaledes, at Folk, der flytter, i Kraft af Bevis fra deres Folkeregister maa kunne optages paa Tillægslister til Valgene paa det tilflyttede Sted.